

Ալեքսանդր Ճառուրյան

Իմ օրագրից

Այսքան չարություն, այսքա՛ն անողոր
Բախտի հալածանք և թույն տանջանքի
Անմեղի արցունք, անգորի բողոք...
Օ՛, մի՞թե այս է կանքը երկնքի,
Մի՞թե լոկ ծաղրի համար ես, աստվա՛ծ,
Խեղճին, տկարին դու կյանք պարզևած...